

Stormur var

Stormur var

— hann skýggini úr landnyrðingi dró,
aldan reistist á havinum
og beint mót berginum sló.

Brimið kemur mót landinum
við øgiligari ferð
— sorlast inn mót molini,
ið mikil verja er.

Malarbrúgvín við sær ber
— brimið trygd ímóti;
eisini stórt prýði er
í tí malargróti.

Dalur mín heimbygd — alt árið í kring
— eg glaður hjá tær var;
ongastaðni á foldini
so væl tað hugar mær.

Faðir og móðir meg aldu upp
og her eg lívdi væl
— tókk til Harran og teirra við
ei útigloymast skal.

Á lognarmorgni tá sólin klár
úr havinum man stava
— tá er Dalur tað besta stað
á jørð eg í huga kann hava.

Tá stjørnur og máni eitt vakurt kvöld
á heysti og vetri lýsa
— ongum plássi í verðini
sum Dali mín hugur kann hýsa.

Eg minnst niðurtiknan vegg
og hóming um dans eg beri
— frá keldum havi eg frásøgn um,
at barsil hevur verið.

Eg minnst tveir menn á gólvinum
undir lampu hjá okkum at standa
— teir kvóðu ta vøkru vísuna um,
tá ið Súsanna var í vanda.

Tað næsta sum eg kann minnst um
dans
— eitt brúðleyp skuldi vera
og mamman meg lærði á gólvinum
mítt fyrsta stig at gera.

Pápin var ein ið dansaði
— tað ikki er at gloyma;
nakað av tí hann lærði meg,
eg kann í minni goyma.

Eg minnst tey longu vetrarkvöld
— vit óvitar skuldu tað gera,
at fara um alla bygdina
tey dansibøð út at bera.

Í advent var ikki dansað tá
— og ongin mundi tað gera,
men biða til annað jólaðkvöld,
tá dansur skuldi verða.

Og so varð dansað víðari
til fastalávint var komin
— men aftaná týsdagin føstu í
varð dansurin ikki nomin.

Sunnunátt at dansa tá
— nei tað skuldi ikki vera,
tí ovrigheitin og fólkið við
skuldu halguna respektera.

Frá øllum tí, sum her er nevnt,
okkurt undantak vit gera
— aftaná liðugt grindadráp
kundi dansur altíð vera.

Tá ið bátur uppsettur var
og manning í land var sloppin
— tá teir høvdu takkað Harranum,
teir dansaðu hita í kroppin.

Skulu vit geva hesum ans
og halda gamlan sið
— so má sunnunáttina
dansurin fáa frið.

Ongin gáva er sjálfulgja,
ið niður til okkum kemur
— tí mugu vit takka Harranum,
ið sjálvur verkið fremur.

J.

Verkstaðið »VÓN« søkir Pedagogar/ hjálparfólk

Søkt verður eftir pedagogum ella fólki
við líkandi útbúgving til at starvast á
dagheiminum/dagcentrinum hjá verk-
staðnum.

Søkt verður eisini eftir manni til fyrri-
fallandi arbeiði á verkstaðnum.

Talan er um somu setanar- og lønar-
kor sum líkandi störv innan Andveikra-
verndina hava. Tó verður gjørt vart við,
at enn er eingin sáttmáli gjørdur millum
Føroya Landsstýri og Føroya Pedagog-
felag fyri fólk, ið verða sett í starv hjá
Andveikraverndini eftir 1. januar 1988.

Umsóknir til starvið skulu vera Verk-
staðnum »VÓN«, Hóvabrekku 1, post-
rúm 2003, 165 Argjum, í hendi í seinasta
lagi tann 19. februar 1988. Aðrar upp-
lýsingar til störvini kunnu fáast á tlf.
14288.

Verkstaðið »VÓN«

Havnarmeistari

Søkt verður eftir havnarmeistara til
Vestmannahavnar Havn at byrja 1. apríl
1988.

Umsøkjarar skulu hava útbúgving
sum navigatørar.

Lønin verður sambært galdandi sátt-
mála.

Skrivlig umsókn saman við prógvum
og møguligum viðmælum skal verða
Vestmanna Bygdarráð í hendi í seinasta
lagi 7. mars 1988.

Vestmanna Bygdarráð

Tekniska Deild, 3. februar 1988

Leys störv m.f. Teistin

Nú m.f. Teistin fer aftur í innanoyggja-
sigling, verður søkt eftir fólki, til at seta í
starv uml. 1. mars 1988.

Talan er um störv sum dekkarar,
gentur og kokkar.

Løn samb. sáttmála millum Føroya
Landsstýri og Starvsmannafelagið.

Umsóknir við møguligum viðmælum
o.ø. verða at senda okkum innan 17.
febr. 1988.

STRANDFARASKIP LANDSINS

Postsmoga 88, 110 Tórshavn